

ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ Τῆ 7ῃ Ἀπριλίου 2015

Πρὸς
τοὺς αἰδ. Ἐφημερίους
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἰωαννίνων.

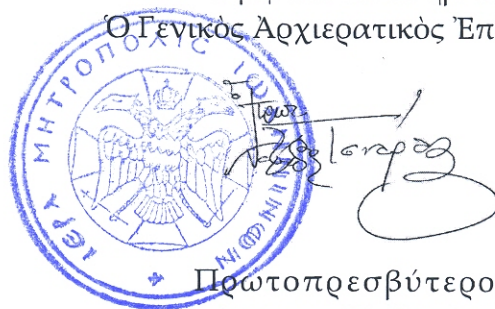
ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ
ὑπ' ἀριθ. 6/2015

Σεβαστοὶ Πατέρες, διαβιβάζομεν ὑμῖν διὰ τοῦ παρόντος τὴν ἐπὶ τῷ Ἁγίῳ Πάσχα σεπτὴν Πατριαρχικὴν Απόδειξιν τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως ἀναγνώσητε αὐτήν, ἀντὶ ἄλλου κηρύγματος, ἐπ' Ἐκκλησίας κατὰ τὴν Θεϊαν Λειτουργίαν τῆς μεγάλης ταύτης ἡμέρας, τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Εὐλογία καὶ Ἐντολὴ Αὐτοῦ

Ὁ Γενικὸς Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος

Πρωτοπρεσβύτερος
Λάμπρος Χ. Τσιάρας

+ Β Δ Φ Θ Ο Π Μ Δ Ι Ο Σ
ΕΠΕΩ ΘΕΟΥ ΔΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ,
ΜΕΔΣ ΦΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΘΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΧΑΡΙΣ ΕΙΗ ΚΑΙ ΕΙΡΗΜΗ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΜΔΟΞΩΣ ΔΗΔΣΤΑΝΤΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἀδελφοὶ συλλειτουργοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπιτά,

ΧΡΙΣΤΟΣ ἈΝΕΣΤΗ!

Ὅλοι οἱ Ὁρθόδοξοι πιστοὶ ἐορτάζομεν καὶ ἐφέτος χαρμωδῶς τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ψάλλομεν: «θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν, ἄδου τὴν καθάρεισιν, ἄλλης βιοτῆς τῆς αἰωνίου ἀπαρχῆν· καὶ σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν Αἴτιον» (τροπάριον τοῦ Κανόνος τῆς Ἀναστάσεως).

Καὶ ἐνῶ ἡμεῖς χαρμωδῶς ἐορτάζομεν τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, ὡς πραγματικότητα ζωῆς καὶ ἐλπίδος, πέριξ ἡμῶν, ἐν τῷ κόσμῳ, ἀκούομεν τὰς κραυγὰς καὶ τὰς ἀπειλὰς τοῦ θανάτου, τὰς ὁποίας ἐκτοξεύουν ἐκ πολλῶν σημείων τῆς γῆς ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι πιστεύουν ὅτι δύνανται νὰ λύσουν τὰς διαφορὰς τῶν ἀνθρώπων διὰ τῆς θανατώσεως τῶν ἀντιπάλων, γεγονός τὸ ὁποῖον καὶ ἀποτελεῖ τὴν μεγαλύτεραν ἀπόδειξιν τῆς ἀδυναμίας των. Διότι, διὰ τῆς προκλίσεως τοῦ θανάτου τοῦ συνανθρώπου, διὰ τῆς ἐκδικητικότητος κατὰ τοῦ ἐτέρου, τοῦ διαφορετικοῦ, δὲν βελτιώνεται ὁ κόσμος, οὔτε ἐπιλύονται τὰ προβλήματα τῶν ἀνθρώπων. εἶναι, ἄλλωστε, ὑπὸ πάντων παραδεκτὸν καὶ ἀναγνωριζόμενον, ἰδιαιτέρως δὲ ὑπὸ τῶν σκεπτομένων ἀνθρώπων πάσης ἐποχῆς, ὅτι τὸ κακὸν νικάται διὰ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ οὐδέποτε διὰ τοῦ κακοῦ.

Τὰ προβλήματα ἐπιλύονται ἀληθῶς διὰ τῆς ἀναγνωρίσεως καὶ τῆς τιμῆς τῆς ἀξίας τοῦ προσώπου καὶ διὰ τοῦ σεβασμοῦ τῶν δικαιωμάτων του. Καὶ ἀντιστρόφως, τὰ παντὸς εἶδους προβλήματα δημιουργοῦνται καὶ ὀξύνονται ἐκ τῆς περιφρονήσεως τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου καὶ τῆς καταπατήσεως τῶν δικαίων αὐτοῦ, ἰδιαιτέρως τοῦ ἀδυνάτου, ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ δύναται νὰ αἰσθάνεται ἀσφαλῆς καὶ ὁ ἰσχυρὸς νὰ εἶναι δίκαιος διὰ νὰ ὑπάρξῃ εἰρήνη.

Ἄλλα ὁ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ τῶν νεκρῶν καὶ ἀπέδειξε καὶ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον τὴν ἀδυναμίαν τοῦ θανάτου νὰ ἐπικρατήσῃ καὶ νὰ ἐπιφέρῃ σταθερὰν μεταβολὴν εἰς τὸν κόσμον. Αἱ δημιουργούμεναι διὰ τοῦ θανάτου καταστάσεις εἶναι ἀναστρέψιμοι, διότι, παρὰ τὰ φαινόμενα, εἶναι προσωριναί, δὲν ἔχουν ρίζαν καὶ ἰκμάδα, ἐνῶ ἀοράτως παρὼν εἶναι ὁ πάντοτε νικήσας τὸν θάνατον Χριστός.

Ἡμεῖς, οἱ ἔχοντες τὴν ἐλπίδα μας εἰς Αὐτόν, πιστεύομεν ὅτι τὸ δικαίωμα τῆς ζωῆς ἀνίκηει εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Ἡ Ζωὴ καὶ ἡ Ἀνάστασις προσφέρονται ὑπὸ τοῦ πατίσαντος τὸν θάνατον καὶ τὴν ἰσχύν αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων, Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς Αὐτὸν μόνον καὶ εἰς τὴν διδασκαλίαν Του ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ ἐλπίζῃ. Ἡ πίστις εἰς τὸν Χριστὸν ὁδηγεῖ εἰς τὴν Ἀνάστασιν, εἰς τὴν Ἀνάστασιν πάντων ἡμῶν, ἡ πίστις καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς διδασκαλίας Του εἰς τὴν ζωὴν μας ὁδηγοῦν εἰς τὴν σωτηρίαν πάντων ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων μας ἐν τῷ κόσμῳ.

Ἀδελφοὶ καὶ τέκνα,

Τὸ μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως, ἡ ὑπέρβασις αὕτη τῆς ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας, εἶναι τὸ κήρυγμα τῆς ζωῆς ἔναντι τῆς φθορᾶς τοῦ κόσμου καὶ τῆς περιπετείας τῶν ἀνθρωπίνων, καὶ εἰς αὐτὸ προσκαλοῦμεν ἀπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἡμεῖς ὁ ἐλέω Θεοῦ Προκαθήμενος τῆς ἐν ἀληθείᾳ Ὁρθοδόξου ἀγάπης, πάντα ἄνθρωπον εἰς γνῶσιν καὶ βίωσιν, φρονοῦντες ὅτι μόνον δι' αὐτοῦ θὰ ἐπανευρεθῇ ἡ «κλαπεῖσα» ὑπὸ τῆς ἀνθρωπίνης συγχύσεως «ἐλπίς ἡμῶν» καὶ τοῦ κόσμου παντός.

Εἴθε τὸ φῶς τῆς Ἀναστάσεως νὰ φωτίξῃ τὰς καρδίας ὅλων διὰ νὰ χαίρωνται ὁμοῦ μετὰ τῶν συνανθρώπων των ἐν ἀγάπῃ, εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ ἐν τῷ Υἱῷ καὶ Λόγῳ τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὅποιος εἶναι τὸ Φῶς τοῦ κόσμου, ἡ Ἀλήθεια καὶ ἡ Ζωή.

Αὐτῷ μόνῳ, τῷ Ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν Κυρίῳ τῆς δόξης, τῷ «ζωῆς κυριεύοντι καὶ θανάτου δεσπόζοντι», τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας καὶ τοῖς «ἐν τοῖς μνήμασι ζῶντων χαριζομένῳ», ἡ δόξα καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ εὐχαριστία. Ἀμήν.

Φανάριον, Ἅγιον Πάσχα, εἰς
† Ὁ Κωνσταντινοπόλεως
διάπρος πρὸς Χριστὸν Ἀναστάντα
ἐκτέτης πάντων ἡμῶν